

ת"פ 8008/07/19 - מדינת ישראל נגד מחמד שתאת, סאמי אשקיר

בית המשפט המחוזי ירושלים

09 בדצמבר 2019

ת"פ 8008-07-19

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמד שתאת (עציר)
2. סאמי אשקיר (עצור/אסיר בפיקוח)

הנאשמים

גזר דין - לגבי נאשם 1

כתב האישום

1. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בנשיאה והובלה של נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.6.2019 החנה המתלונן את רכבו באתר "קאסר אל יהוד". בתוך תא המטען השאיר המתלונן את תיקו האישי, ובו אקדח מסוג "גלוק".

בסמוך לכך, בנסיבות ובדרך שאינן ידועות במדויק למאשימה, נפתח תא המטען של הרכב.

נאשם 2, אשר שהה באותה עת בחנייה, הבחין כי תא המטען של הרכב פתוח. הוא ניגש לעבר הרכב, הרים את מכסה תא המטען, והבחין בתיק. נאשם 2 פתח את התיק, ולאחר שהבחין באקדח, גנב את האקדח מהתיק והטמינו במקום מסתור בסמוך לחניה, שם החזיק בו עד ליום 21.6.2019.

לאחר האירוע, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סיפר נאשם 2 לנאשם כי גנב אקדח והטמינו בחניה. הנאשמים קשרו ביניהם קשר להגיע למקום המחבוא, ליטול משם את האקדח ולהחזיק בו.

ביום 21.6.2019 הגיעו הנאשמים אל מקום המסתור ולקחו משם את האקדח. השניים נסעו לביתו של הנאשם, במחנה פליטים שועפאט, שם הסליק הנאשם את האקדח, והחזיק בו יומיים, עד למעצרו ביום 23.6.2019.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

עמוד 1

הוסכם בהסדר כי הנאשם לא היה מעורב בנטילת האקדח, אם כי ידע שהנשק הושג שלא כדין. כן הוסכם, לצורך הטיעונים לעונש, כי הנאשם שכנע במסגרת החקירה את נאשם 2 להודות.

ראיות לעונש

4. הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות סמים ובעבירות כנגד הרכוש. אין בעברו של הנאשם עבירות נשק. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2014, בעבירה משנת 2010.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

5. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין שנה וחצי ובין ארבע שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי.

לטענת ב"כ המאשימה, עבירות הקשורות בנשק מסכנות את הציבור. במקרה זה, חלקו של הנאשם אינו שולי - מדובר במעשה מתוכנן, הנאשמים נסעו יחד לקחת את האקדח ממקום המחבוא ולהביאו לביתו של הנאשם. הנזק הפוטנציאלי הוא הגעת כלי הנשק לידי עבריינים על רקע פלילי או מבצעי עבירות על רקע ביטחוני ופגיעה בחפים מפשע.

לדברי ב"כ המאשימה, עמדת הפסיקה היא שיש להעלות את רף הענישה בעבירות נשק, ובהתאם לכך הורה גם פרקליט המדינה לטעון לענישה מחמירה יותר. בטיעוניה הפנתה לפסיקה בה נקבעו מתחמי ענישה המתחילים ב- 20 וב- 36 חודשי מאסר בפועל.

לזכותו של הנאשם ציינה את הודאתו ולקיחת אחריות. לחובתו הפנתה לעברו הפלילי. לפיכך ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם במרכז מתחם העונש ההולם, ולגזור עליו מאסר בפועל למשך שנתיים וחצי, מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם התייחסה בטיעוניה לנאשם 2, שעניינו טרם הסתיים, ואשר הוא, לדבריה, העבריין המרכזי בתיק.

לגבי הנאשם ציינה כי הנאשם הבין שעשה מעשה שלא יעשה, הודה מיד במיוחס לו, והוא מבקש לרצות את עונשו לאלתר. בשל כך, אף שנאשם 2 שוחרר ממעצר, לא ביקש הנאשם להשתחרר. עוד ציינה כי הנאשם החזיק את הנשק בביתו רק יממה וחצי. הנאשם שיתף פעולה בחקירה, ואף ניסה לשכנע את נאשם 2 להודות במיוחס לו. הנאשם הסתבך כאשר הסכים לשמור לקרוב משפחתו על הנשק בבחינת "שומר חנם" והוא מצר על כך.

לנאשם עבר פלילי ישן; בעבר השתמש בסמים, אך מאז נגמל בשנת 2017 לא חזר להשתמש בסמים, גם בכלא, על אף הקושי שבדבר; הנאשם אב לחמישה ילדים, עובד כמסגר.

ב"כ הנאשם ציינה כי אמנם ישנה מגמה של החמרה בענישה, אך מדובר במגמה שפניה לעתיד, ובהדרגה, ולא לעבר,

והפנתה לפסיקה, לעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

לפיכך ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, מיום 23.6.2019.

7. הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על המעשה, לדבריו לא ידע אם הנשק עובד ולא ניסה אותו. לדברי הנאשם "הבעיה הזאת הגיעה אליי, אני לא הלכתי אליה". הנאשם ציין כי הוא נקי מסמים, ואף מתחיליפי סם, מאז עבר טיפול בשנת 2017. גם בכלא הוא נקי מסמים.

מתחם העונש:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של נשיאת והובלת נשק נקבע עונש מאסר של עשר שנים.

10. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה של 17 חודשי מאסר בפועל בע"פ 4345/18 חמודא אבו עמאר נ' מדינת ישראל (29.11.2018); וכן 42 חודשי מאסר, אליהם הצטרפו תקופות מאסר נוספות בשל הפעלת מאסרים על תנאי, בע"פ 27/17 מהדי בסל נ' מדינת ישראל (12.12.2017), אך נסיבות המקרה חמורות בהרבה מאשר בענייננו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה מקילה בהרבה, ובין היתר לפסקי הדין המפורטים להלן:

ת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 45095-04-16 מדינת ישראל נ' רימאח עבד אל קאדר ואח' (28.12.2017), גזר דין שניתן בעניינם של מספר נאשמים ולגבי ריבוי עבירות; ת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 6136-07-14 מדינת ישראל נ' אובי שריתח (6.1.2015) - בגין רכישת נשק בצוותא חדא, לצורך ירי בחתונה, ונשיאת הנשק, נקבע מתחם עונש הולם בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזר מאסר למשך 10 חודשים; ת"פ (מחוזי באר שבע) 7498-11-14 מדינת ישראל נ' עאקף אלצראיעה (30.3.2017) - הנאשם הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, בשתי עבירות של נשיאה והובלה של נשק, בשתי עבירות של החזקת נשק ובעבירות נוספות, ונקבע בעניינו מתחם עונש הולם בין שלוש ובין שש שנות מאסר בפועל. בשל שיקולי שיקום נגזר על הנאשם מאסר למשך שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות; ת"פ (מחוזי חיפה)

613-04-17 מדינת ישראל נ' מחמוד אגבאריה (17.1.2018) - הנאשם הורשע בנשיאה והובלה של נשק ותחמושת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. משיקולי שיקום חרג בית המשפט מהמתחם וגזר דינו של הנאשם לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 66310-07-17 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' אחמד בריה (6.1.2019) - הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת נשק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט חרג מהמתחם משיקולי שיקום, וגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר בהגנה על ביטחון הציבור מפני פגיעה בשל הגעת כלי נשק לידיהם של מעורבים בעבירות פליליות או במעשים על רקע ביטחוני.

בשל הסיכון הנובע מריבוי כלי נשק ה"מסתובבים" בציבור ללא פיקוח, נקבע כי יש להחמיר בענישה בעבירות הקשורות בנשק.

וראו דברי בית המשפט בע"פ 4345/18 הנ"ל:

"עבירת נשיאת הנשק בה הורשע המערער היא עבירה חמורה, ורמת הענישה שראוי לקבוע בגינה צריכה להיות מחמירה. עמד על כך בית משפט זה בציינו:

נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, [פורסם בבנו] פסקה 12 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל (5.6.2013))."

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

לזכותו של הנאשם יצוין כי הגורם הדומיננטי בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו הוא נאשם 2, אשר גנב את הנשק מתא המטען של רכב חונה, החביאו לתקופה של מספר שבועות, ולאחר מכן הוביל את הנשק יחד עם הנאשם, לביתו של הנאשם. הנאשם החזיק בנשק, עבור נאשם 2, במשך יומיים בלבד. אמנם, החזקת הנשק נפסקה בשל תפיסתו על ידי המשטרה, אך מבחינת הסיכון שיש בהחזקת הנשק בביתו של הנאשם, היה זה סיכון לזמן קצר ביותר. נסיבה לחומרה הקשורה בעבירה, היא החזקת הנשק במחנה הפליטים שועפאט, כאשר יש בכך כדי להגביר את הסיכון להגעת הנשק לידי גורמים עוינים ולפגיעה באחרים באמצעות הנשק.

במקרה זה לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מאחר שהנשק נתפס על ידי המשטרה מיד לאחר שהנאשם

החביאו בביתו.

13. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם:

14. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את קבלת אחריות על ידיו לביצוע העבירה והבעת חרטה; הודאתו המידית במיוחס לו; שיתוף הפעולה המלא בחקירה; וההודאה בבית המשפט כבר בפתח ההליכים המשפטיים.

לנאשם אמנם עבר פלילי, אך אין לחובתו עבירות הקשורות בנשק, ואין לו הרשעות מהשנים האחרונות. לדברי הנאשם, בעבר השתמש בסמים, אך הוא נגמל מכך. בטרם נכנס הנאשם למעצר עבד הנאשם במסגרות ובשיפוצים יחד עם בן דודו.

עם זאת, מאחר שאין זו הסתבכות ראשונה של הנאשם עם החוק, היה על הנאשם להיות זהיר יותר, לא לשתף פעולה עם נאשם 2, ולא לסייע לנאשם 2 בעיסוק בנשק, הן בהובלתו והן בהחזקתו בביתו, תוך סיכון הציבור.

על אף עברו הפלילי של הנאשם, נוכח הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, ניסיונו לשכנע את נאשם 2 להודות בעבירה ושיתוף הפעולה שלו הן במשטרה והן בבית המשפט, ייגזר דינו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

15. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, החל מיום מעצרו של הנאשם, 23.6.2019.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 בדצמבר 2019, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**